

MAGYAR KURIR

A' FELSEGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Május' 24 -dik napján, 1816 -dik esztendőben.

Frantzia Ország.

A' Monitör ezeket jelenti Május' 11 -dik napján: —

„Az alatt, hogy Grenoblénél a' lázzasztóknak és ragadozóknak egy maroknyi csoportja néhány közönségeket fellázasztani iparkodott, Párisban is összeesküvést főztek azok a' bolond esbűntetést-érdemlő emberek, kiknek tsak az a' céljok, hogy a' fejetlenséget, a' haramiáskodást, 's az 1793 -dik esztendőbeli átkozott orsságlást vissza hozzák. —

„Hanem a' politzia minden mozdulásokra résen tartotta füleit, 's ezeknek a' gyáva és por seregből való mesterkedőknek, minden lépéseikre szemesen vigyázott. —

„Ezek a' magok atyokfiak és barátjaik között bizonyos nyomtatott proklamációt és valami száraz petsétű kártyát is osztottak vala ki, melynek az ő összeegyülekezésekre való jegyül kellett volna szolgálni. Hogy célzássoknak valamelly fontosságot adhasanak, mindenféle képtelen és hitelfelt való híreket terjesztettek-el. Az együgyű és könnyenhívó emberek, milyenekkel a' nagy és főbb városok mindenkor bővölkedni szoktak, már némínémű hitelt is kezdtek vala adni ezen híreknek; 's már ekkor a' politzia is jónak lenni találta, ezen

összeesküvés' nemének gerjesztői 's vezérlői ellen kemény eszközöket elő venni. —

„Ennek a' proklamációnak kinyomtatója, az említett kártyák' petsétjének metztője, az ezekkel egygyütt dolgozott személyek, a' proklamációnak és kártyáknak kiosztói, 's a' próbatétel főbb ágensei, egyszerre mind elfogattattak. —

„Ezek már többire mind megvallották mesterkedéseknak célját, és által adattattak azon ítélőszékeknek, a' mellyek ki fogják az ő fejeikre szolgáltatni az igazságot. —

„A' legbűnösebbek közöttök többire a' népnek legalatsnyabb seprejéből való, a' revolúciónak régi gerjesztői, semmi tehetséggel nem bíró érzéketlen 's önnön semiségekről egészen meggyőződött, és oly emberek, a' kik ugyan jól tudják azt, hogy bűnös iparkodásaiknak semmi hasznát nem fogják látni, hanem még is szükségek van a' rendetlenségre 's fejetlenségre, melyre nézve a' rend és tsendesség, nékiek elszendhetetlen kínoztatás. —

„Mi, a' megvizgáltatáskor elő fogjuk beszélni ennek a' próbatételnek környüllásait, hanem annyit ma is erőssíthetünk bizonyos kútfőkből, hogy ez az alatsony összeesküvés, melynek ösvényeit a' politzia szüntelenül szemügyen tartotta, tellyességgel semmi afféle tulajdonsággal nem bírt soha, hogy az Országlósékek tsak

Megkisebbs nyúghatatlanságot is okozott volna. “

Helvetziából, a' Genevai környékekről, így írnak Május' 16 - dikán a' szomszédos Frantzia tartományokban e' hónap' elején történt támadásról: — “

„Nállunk igen véletlen vala a' Dauphinei vidékeken e' hónap' első napjaiban történt lármázásoknak híre. Miképpen kezdődhetett a' dolog, azt még valósággal meg nem tudhattuk, hanem annyit csak ugyan még is tudunk: hogy némely emberek, kik a' magok hazájokat ismét az előbbeni szerentsétlenségeknek örvényébe szeretnék taszítani, a' magok hazafi társait Grenoble körül több közönségekben fellázzasztották és felfegyverkezették; hogy a' hazájokban nyugodalomban élő, és a' Király' kegyelmességéből szívettségnek nagyobb részét, minden szolgálattétel nélkül, még most is védő tiszték, az öszszeesküvésben főbkek voltak, és azt kormányozták; és hogy az ő öszszeesküvészeknek a' volt első czélja, hogy Grenoble, mely egy igen nevezetes fegyvertartó hely, elfoglalják. Erössítik, hogy még ezen városnak lakosai között is találtattak, a' kik az öszszeesküvésnek részesei voltak. Az ő városbéli czimborássaiknak segedelmekkel akartak oda Május' 5 - dikére viradó éjjel beütni. De mindenekről tudósítatva voltak az előljárók. Mondják, hogy a' városra reá ütni akaró seregben is találtattak városiak. De minden készületek jól megtétetve voltak elenek. Mikor éjjeli 2 órákor éppen a' kapura ütöttek a' támadók, akkor tüzet adtak rájuk a' Légióbéli és a' Nemzeti őrző seregek. Azonban még is néhány órákig tartott, még pedig, mint monnják, nagyméreggel a' verekedés; végezetre 5 - dikben csak reggelfelé verettettek vissza a' támadók, nagy veszttéssel. Megfutamodás után a' lovasság kergette őket, és sokakat levagdalt közzülök, kivált lázzasztó tiszteket. A' városi lakosok közzül a' nagyobb rész igen

jó indulatot mutatott. Lyonból is számos nemzeti őrző seregek indultak útnak a' Grenoble - belieknek segítségére, de nem gondolják, hogy a' támadóknak ily nagy veszttések után szükség lett volna rájuk. Szomorú dolog, hogy azt kell szemlélni, hogy békételenkedők mindent így elkövetnek, hogy hazájokat újabb szerentsétlenségeknek örvényébe taszithassák. De remélni lehet, az ő erőtelen dühösségeknek ez leszen utolsó felzendülése. “

„Hatvanon vagy hetvenen zártattak a' lázzasztók közzül a' Grenoblei fogházakba, a' hol kikérdeztetvén, azok, a' kik bünösebbeknek találtattak, azonnal ítélszék'eleibe állítottattak, hogy's megbüntettesenek. A' lázzasztók már mind ki osztották volt egymás között, mint a' szokmányra dolgozó aratók a' gabonaföldet, hogy melyiknek mi legyen a' kötelessége. Egygyiknek a' Grenoblei kommandánság adott; másikkra a' fegyveres ház bízott; harmadik a' fegyveres osztály' vezérévé neveztetett. A' Grenoblei házak nagyobb részint megjegyeltettek vala veres krétával; némelyikre B betű, némelyikre D betű, némelyikre (olyikre) pedig egyegy kereszt volt írva. Azt jegyzették - meg, hogy az a' Grenadiros katona, a' ki most, *Éljen a' Király!* kiáltással, legelőbbször tüzet adott a' támadókra, egygyik volt azok közzül, a' kik *Bonapartéval* Elba szigetén laktak.

Azt mondják, hogy ez a' Grenoblei támadás öszszetsatolódásban lett volna azzal, mely a' minap *Lyonban* elnyomatott vala, és hogy most is az a' *Diüier* lett volna a' főbb játékos, ki a' minap *Lyonban* figúrázott, hanem ekkor még nem találtathatván, azóita mind főzte több czimborás társaival azt a' próbát, melyet most Grenoble ellen tett.

A' kezdete és folyamata ennek a' rút felzendülésnek ilyen formán íratattik - le a' Párisi levelekben: — Észre vétetett vala, hogy a' fél zsoldon lévő tiszték falukról falukra

járkálnak; hogy a' Grenoblei 's egyéb kortsmákban és kavéházakban jól esznek isznak; 's hogy éjjelenként a' fegyver házrolházra hordoztatik, sőt hogy az erdőkre eleséget is hordanak-ki. Azonközben az a' hír terjedett-el, hogy Helvétziában a' Bernai kanton egy Waatlá ndiai birtokost elfogatott légyen, a' ki egész Hamburgig vitt valami embert, de a' kinek neve még máig is titokban maradott; 's a' ki, mint látszott nagy levelezést folytatott a' Frantzia batárok felé. E' közben történt, hogy V icellében, Lamurében 's több más falukban a' Bonaparte' utolsó idejébéli úgynevezett Föderatusok öszszegyűlekeztek, a' parasztokat fellázasztották, 's azt hírlelték-el, hogy egész Langvedózia támadásban van, hogy Párisban is nagy rebellió ütött-ki, és hogy az örző sereg Grenoblé b ölj elútozott volna, hogy a' Nápolyi K. Hertzegaszszonynak, a' Hertzeg Berry' feleségének, a' ki Marsiliához kiszállván onnét útját Páris felé folytatja, kísérésére, 's tisztelésére, eleibe menjenek. Mikor ezek a' hírek legjobban szárnyalának, egy Gúillet nevű, félzsóldra tétetett ágyuzó Hadnagy 8 századmagával Május' 4-dikén estvéli 9 órakor Grenoblén ek kapuja előtt termett. Azonközben, a' bennlévő Kommandáns Gen. Donadi eu egy név nélkül való levelet vévén, megintetett, hogy vigyázzon, az örző sereget talpon tartsa, hogy a' melly szempillantásban kívántatni fog, a' sikra kiállhasson. Ó tehát a' Grenoblében lévő Herault departamentjébéli önkéntvállalkoztak' tsapatját, az Isere' departamentje Légioját, 's még a' nemzeti örző lovasokat és grénádirosokat egy ágyuval, kivitte a' város' eleibe. Valami 7 vagy 8 száz emberekből, 's ezen egy ágyuból állott egész ereje, hanemaz alatt az Előljárók minden további szükséges készületeket megtettek. Donadi eu a' várostól egy jó fél órányira a' támadók' előljáró' csoportjára talált, 's arra három ágyúlovést tétetvén, annak so-

rát által törte, melly után a' közönséges verekedés elkezdődvén, az a' vége lett, hogy 160 szegény insurgensek elesetek, és 40-nen fegyveresen fogságra estek. A' Királyi derék vitézek között is elesetek 15-tön. Donadi eu tovább is folytatta a' győzedelmet, 's tovább menvén még több insurgens tsapatokat is talált szembe, de minnyájokat szélflyel verte, valami 50 embert még fogságra ejtett. Mind egygyütt, valami 2000 emberekre lehet tenni a' támadók' erejét, kik ismét az erdőkke vették-bé magokat. Donadi eu üldözi őket, mindenütt a' hol tsak megtalálhatja; az ítéltőszekek is folytatják az elfogattattnak kikérdezését; fontos dolgok jöttek világosságra, 's az isteni gondviselés még egyszer megmenté Fr. országot a' hazafiak között való hadakozástól. "

~~~~~

Párisban 15 úgy nevezett Spanyol Liberálisokat, kikről azt tartják, hogy a' Ferdinándus Király ellen főzetett de szerentséjére kitudódott öszszeesküvésnek részesei lettek volna, elfogdostak. Erössítik, hogy fontos levelezésre találtak nállok, mellyet ők a' Madridban lévő békételenkedőkkel folytattak, és hogy nép gondolkodású Frantziák is számosan találtatnak, a' kik ezen öszszeesküvésbe belé avatkoztak. Dorono nevű Spanyol Grófot is elfogtak vala Párisban másokkal egygyütt, ugyan ezen dologra nézve, de őtet már elbótsátották. —

A' Király megtudván, hogy Páris várossa a' Hertzeg Berry' lakodalma' alkalmazásával, egyebek között egy nagy tűzjátékot is akar adatni, kinyilatkoztatta, hogy kedvesebben veszi, ha az arra tétendő költség, valamely hasznosabb célra fog fordittatni. Ehezképpost meghatározta a' Párisi tanáts, hogy 14 oda való születésű árva hajadonoknak ötven-ötven Lajos aranyokat adjon menyaszszonyi ajándékba. Kettőt ezen árva leányzók között a' Protestáns Consistoriumoknak kell

kinevezni. — Berry Hertzezné, Mársi-
Káához megérkezvén, ott, mint gondolják egy
Linea hajón, még valami 10 napokig való
contumaciát fog (a' Nápoly országi
pestises környűllásokra nézve) tartani. A'
Nápolyi kikötőhelyből Május' 8-dik nap-
ján szándékozott ő Királyi Hertzegaszszony-
sága Frantzia országfelé elevezni.

A' *Straszburgi* Prefektushoz olyan hír
érkezett e' hónap' 13-dikán reggel a' tele-
grafus által, hogy a' *Grenoblei* táma-
dók már egészszen elszélesztettek, 's azok,
a' kik fegyveres kézzel fogatták-el, agyon
lövették.

Valami Párisi magános levelek sze-
rént, az ott való öszszecscküvés Május' 2-di-
kán tudódott-ki, a' midőn a' Párisi nemze-
ti őrző seregnek egy Pajol nevű Obers-
tere, valami 30-tzad magával, azonnal fog-
ságra tétetett.

A' Házásoknak elválhatásokat illető tör-
vénynek eltöröltetését, melyet a' két ka-
marák a' magok eloszlássok előtt egészszen
meghatározták, Május' 8-dikán egy hirde-
tés által Státus' törvényének lenni kinyilat-
koztatta a' Király. Ezen túl tehát tsak ágy-
tól és asztaltól való elválást illető perek for-
dúlhatnak elő.

Mint *Bertrándal* történt a' dolog, úgy
Lefebvre-Desnouettest is halálra ítélte, mint-
hogy ő *Amerikában* van, *per Contumaciam*,
Május' 11-dikén a' Párisi katona ítélőszék.
A' processus' költségét is meg fizetni tar-
tozik.

A' Calaisi kikötőhelyhez feles számú
Skotziai és Anglus fegyveres seregek szál-
lottak-ki, melyek onnét a' *Wellington*'
elfoglaló armádájához csoportonként foly-
tatják útjokat, minthogy a' *Wellington*'
kivánsága szerént eunek az elfoglaló ár-
mádának szüntelenül teljes számmal kell
lenni.

Bordeaux városában jelesen meg-
büntetett a' közönség egy *Susanna* nevű
szép komédiás leánt, a' ki nagy tisztelője
lévén *Bonaparténak*, az ő *Elbárol*

való visszajöveletekor Párisba hasonlókép-
pen vissza-tért vala: hanem a' *Bonapar-
te*' leesésétől fogva ő sem kedveltevén a'
Párisi theatromokon, a' fő várost oda hagy-
ta, és *Bordeaux* városába ment ismét
jázani. Mihelyest a' theatromra kiállt
a' leány, azonnal felkiáltottak némellyek,
hogy kiáltsa: *Éljen a' Ktrály!* — Ezt meg
tselekedvén, azt kívánták, hogy ezt is ki-
áltsa: *Éljen Madame* (az *Angouleme*
élete' párja)! — A' leány ezt is kikiáltot-
ta betsületesen. Végezetre egy három szí-
nű kokárdát vetettek-fel hozzá a' jázdo hely-
re, illy kiáltással, hogy azt a' közönség
előtt égesse-meg. *Susanna* ebben sem
ellenkezett, gyertyát hozatott, 's annak
módja szerént megégette, mint hűnöst, a'
szegény három színű pántlika bokkrétát.

Orosz Birodalom.

Petersburgból így irtak Aprilis' 24-dik
napján a' *Hamburgi* és egyéb közönséges
levelekben: —

„Sándor ő Orosz Cs. Felsége, egy fe-
lettebb *interessans* nyilatkoztatást küldött
minden Európai Hatalmasságokhoz, mely-
ben eleikbe terjeszti ezeknek, hogy a' köz-
te és az ő Felséges Szövetségesei, tudniillik
az *Austriai Császár* és *Prussus Király* ő Fel-
ségek között kötöttett *Szent Szövetségnek*
semmi egyéb czélzása nintsen, annál: hogy
a' Státusoknak belső boldogsága tsendes-
ségben megfundáltassék, 's hogy a' bé-
kessegnek, egygyességnek, 's a' jó akarat-
nak megsérthetetlen principiumai nem tsak
minden keresztény népek eránt megerős-
sítettessenek, hanem még azokra a' nem-
zetekre is kiterjesztessenek, a' melyek nin-
tsenek a' keresztény hiten: A' *Szent Szö-
vetségnek* illy megmagyaráztatása, tehát a'
ami Felséges Monarkhánknak az *Ottoman-
nus Udvar* eránt való békességes syste máját
is megerősíti, 's egyszersmind szépen meg-
czáfolja azokat a' titkos czélzásokat, mel-
lyeket némelly külső közönségeslevelek ezen
Szent Szövetségről költöttek.“

A' *Petersburgi* újság Knox nevű Anglus képviselőnek szavaira, ki az alsó házban beszéllvén ckképpen szollott: — Az Orosz birodalom, ha annak kiterjedését, 's népének természeti tulajdonságait tekintjük, hatalmas; mert egygyik kezit a' Fekete, másikat a' *Svétziai* tengerben mosogatja, 's a' hátát a' világ' végének határaihoz vetette — ilyen jegyzést teszen: — „Szembetűnhető dolog, egy Anglust, a' ki a' maga kezeit és lábait a' világnak minden tengereiben mossa, így beszélleni hallani. Knox úrnak olyan *Sine-cura* hivatala van, a' mellyért esztendőnként 10,000 Font Sterlinget kap.“

A' Buchariai (Buchareyi) Tatárok Khánjának Követje, Alimschan Mumi mschanow, a' hozzá tartozó követségi személyekkel, kiknek neveik *Babaschan Adschisaserow*, *Muhamed Chodscha Ibrahim Chadschin*, és *Milla Harif Mulla Achmetew*, Aprilis' 14-dikén vasárnap templom előtt Sándor ó Császári Felségénél, a' Császárnénál, 's a' Császári familiának minden tagjainál, audientzián voltak. Mise után a' Persiai Követnek volt az a' szerentséje, hogy audientziára hasonlóképpen a' Császár' eleibe bocsátatván, a' Persiai Schach' és familiája' képeiket ó Cs. Felségének ajándékba ajánlja.

Petersburghan az ólta, hogy a' Jesuiták onnét elűzettek, a' Dominikánus Atyák teszik a' Catholicum templomban az isteniszolgálatot.

Nagy Britannia.

Azt a' hírt, melly valami Londoni hajós tudósítások után minden felé keríngeni kezdett vala, hogy tudni illik az Amerikai insurgenseknek Browne nevű Generálisok, a' ki nem régen Buenos Ayresből eievezett vala, útját a' tengeren Szent Ilona felé fordítván onnét Bonapartét elszöktette volna, elég jól megczáfolja és tsupa mesének lenni bizonyítja az itt következő tudósítás, a' melly

Mártzius' 26-dikán indúlt Szent Ilona szigetéről, 's következőképpen olyan új, hogy már ennél újabb egy sem lehet: —

„Az *Owen-Glaudiver* nevű Fregátnak Kapitánya, a' ki ezen tudósítás hozta, Brian Hogdson, és Oberster Pigot, Napkeleti Indiából jöven és Szent Ilonához kikötvéa, magokat Bonaparténak béműtatták, a' ki igen jó egészségben látszott lenni. Úgy látszik, hogy nem igen jó kedvel fogadja a' látogatókat. Ezek már két nappal előre bejelentetvéa nálla magokat, azt felelte Bonaparte Bertrándnak, hogy tsak mehetnek, mert bé fogja őket bocsátani, 's még is mikor más nap' hozzá mentek, három fertály órát kellett várakozniok, míg maga eleibe bocsátotta őket, 's ekkor sem töltött többet a' vellek való beszélgetésben két minutumnál. Néhány kérdéseket tett az útozásokrol eleikbe nagy sebességgel, 's meghajtván magát, azzal tudokra adta, hogy már eltávozhatnak tőlle. Nagyon komornak látszik lenni. A' Sir Cohrane által való őriztetésnek módjait igen keménynek találja, a' melly körülállás azt mutatja, hogy most oly módon őrzik Bonapartét az Anglusok, hogy elég jól meg van őrizve.“

R o m a.

Minthogy a' Pápa' Státusaiban igen nyughatatlanokdató híreket terjesztettek vala el a' békételenkedők az eránt, hogy az eladatott nemzeti jószágokrol való rendelkezések megfognának változni, tehát jónak találta a' Szent Szék ezen költött híreket az itt következő nyilatkoztatás által megczáfolni: — „Ó Szentsége a' mi igen kegyelmes Urunk, szívének nagy bánkódásával értette, hogy egy papi-ítélőszék oly rendelkezéseket és eszközöket batorkodott nyomtatásban kihirdettetni, mellyek egy-átaljában ellenkeznek azokkal, a' mellyeket ó Szentsége a' maga 1815-ben Julius' 5-dikén kiadatott Ediktumában, az előbbeni Országlöszék által eladatott úgy nevezett nemzeti jószágokra nevezve meghatároz-

ni szükségesnek ítélt vala, 's hogy e'kkép-
pen nyughatatlanságot gerjesztett-el az em-
lített ítélőszék a' nevezett jószágoknak vá-
sárosaik között, 's kétségeskedést és félelmet
okozott nékik ezen szerzeményeikre nézve.

„Ezen nyughatatlankodásnak és féle-
lemnek tökéletes eloszlattatására nézve te-
hát, kifejezett módon megparantsolta a'
Szent Atya, hogy közönségesen hirdettes-
sék ki, hogy az említett nyomtatott irások
egészzen az ő Szentsége tudta nélkül adat-
tak ki, és hogy ő Szentsége ezen tsele-
det feletőbb hibásnak tartván, kifejezett
módon kinyilatkoztatja, hogy 1815-ben
Julius 5 - dikén kijött Edictum a' maga
telyes erejében megmarad, és azok az em-
berék, a' kik ilyen jószágokat vásároltak,
ezeknek nyúgodalmas birtoka felől egész-
zen bizonyossá tétettetnek. Költ a' Stá-
tus Cancellariájában Máj. 4 - dik napján,
1816-ban. —“ „Consalvi, Kárdinális.

Minekutánna a' Középtengeren lévő
Ánglus Admirálisnak Lord Exmouthnak
eszközlése által Nápoly és Sardinia
oly szerentséssékké lettek, hogy az Áfrikai tol-
vaj Fejedelmekkel békességi kötésre lép-
hettek, melynek ereje szerint ezen Feje-
delmek, bizonyos adófizetésért, a' rabszol-
gaságot szenvedő Nápolyi 's Sardiniai fog-
lyokat szabadon bocsátván, ezután a' Ná-
polyi és Sardiniai alattvalóknak alkalmatlan-
kodni nem fognak, tehát már most a' Ro-
mai Udvar is, Lord Exmouthhoz folya-
modott, mint beszéllik, azért, hogy
a' Romai alattvalókra nézve is sze-
rezen hasonló hátorságot ezen tengeri tol-
vajok ellen. Lord Exmouth ígéretet tett,
hogy véghez fogja vinni, hogy 300 Piaster fej-
váltság fizetésért a' Romai alattvalókat is
kibotsátja az Algieri Fejedelem a' rab-
szolgaságból, hanem, mint írja a' Lord,
ez nem oly hamar eshetik meg, azért,
hogy a' nevezett Fejedelem palotájában
mind efféle keresztény rabok szokták tenni
a' szolgálatot, 's minthogy már most a' Ná-

polyiak 's Génuaiak elbocsátattak, tehát,
ha a' Romaiak is mindjárt elbocsátatnának,
egészzen kiüresedne a' Fejedlem palotája
az Európai Keresztény rabszolgáktól. A'
mi a' Tunisi Fejedelmet illeti, e' nagyobb
emberiségre ajánlotta magát, arra tudniil-
lik, hogy ő ezután minden Európai Státu-
sokkal békességben kíván élni, 's ha vala-
melyikkel hadakozásba találna is elegyed-
ni, a' foglyokkal nem fog úgy bánni, mint
rabszolgákkal, hanem mint az Európai pal-
lérozott Státusok bánnak a' hadi foglyok-
kal. —

Livornóbol így irnak ezen dolog-
rol: — „Mi ezeket a' békességekötéseket
telyességgel nem nézhetjük úgy, mintha
ezek által Anglia valamely nagy jói tsele-
kedne Olasz ország eránt. Ezen kötések-
nek ereje szerint, a' Sárdinai és Nápolyi
kiüressedett finántziák, esztendőnként ez-
után is 24,000 Piastereket tartoznak fizet-
ni tsak Algiernek; az is reá megyen egy
millióra a' mivel most tsak Nápoly a' rab-
szolgákat kiváltja. Pedig ezen kötések
sem egyebek, hanem tsak fegyvernyűgvá-
sok, mellyeknek megrontására akkor ta-
lálnak fogást ezen Fejedelmek, mikor akar-
nak. Más hangon kellene ezekkel beszél-
leni Angliának, ha ezt a' rút dolgot való-
sággal eltörteni akarja. Nem fog Anglia
mindenkor egyegy hajós sereggel előállani,
mikor ezen Fejedelmek a' magok ígéretei-
ket megszegik. Ki tudja azt is, hogy, ha
a' Ministerek változnak, nem rontják-el a'
jövendőbeliek, azt, a' mit a' mostaniak
tettek. Nem arra kellene nézni ezen tolvaj
Státusoknak kiirtásában, hogy valamely
Hatalmasságra nézve hasznos-é, vagy káros,
hanem arra, hogy az egész kereszténység-
nek gyalázatos. De, fájdalom! oly időben
élünk, melyben sokat beszéllenek az em-
beriségről, de még is igen gyakran elfelejt-
keznek arról, 's gyáva álmódzások után
futkosván, nem az emberiségnek, hanem
a' pénz' és ditsőség' szomjuzásnak áldoznak
— az emberek.“